

Udvalg har gjort sin Gerning, Forslagene forelaa udarbejdede 1. Februar 1907, men saa er Arbejdet standset. Saa vidt jeg kan se, er der ikke fra Regeringens Side gjort noget for at benytte den Tid, der var tilbage af de 6 Aar, til at gennemføre disse Sager. Naar man saa siger: Ja, der var ingen Tid, og der var vigtigere Sager, forekommer det mig dog, at vi i denne Samling f. Eks. næsten have lidt under Arbejdsnød i den første Tid. Vi vilde vistnok have haft saa udmærket god Lejlighed til at behandle de kirkelige Forslag her; vi kunde have behandlet dem her, medens Folketinget altsaa havde sin Finanslov og sine Forsvarslove, og saa kunde de være komne ned til Folketinget, medens vi fik Forsvarslovene her op, og saaledes, forekommer det mig, havde der været god Orden i den Ting. Nu have vi ikke gjort noget som helst, nu ere vi i det sidste Aar, og nu foreligger der kun Menighedsraadsloven til Forlængelse. Det er, forekommer det mig, neppe det Resultat, som dette Ting havde tænkt sig skulde være det eneste Udbytte i denne Sag. Det er, mener jeg, ogsaa fuldt berettiget, thi der er noget der hedder Danmarks Riges Grundlov, og i denne Danmarks Riges Grundlov staar der en Paragraf, ikke om Menighedsraad, men derimod om, at Folkekirkens Forfatning skal ordnes ved Lov, og naar en saadan Bestemmelse staar i Grundloven, er det jo dog et Bud, som vi alle skulle efterleve. Derfor forekommer det mig, at allerede af Hensyn dertil havde det været ønskeligt, om der var gjort Skridt til, at et saadant Lovforslag blev gennemført.

Hvis vi nu forlænge Menighedsraadsloven, ja, saa ville vi se, at naar den er vedtagen, og der er gaaet et Par Aar, have vi ikke faaet noget som helst videre. Forlænge vi nu denne, kan det gaa lige saadan de næste 6 Aar, og saa ere vi lige vidt, saa er Grundlovens Bud lige fuldt ikke opfyldt, thi den taler ikke om Menighedsraad, men om en Forfatning. Det forekommer mig derfor, at der nok kunde være Anledning til at tage Situationen under Overvejelse og spørge: Kunne vi da virkelig blive staaende ved dette Menighedsraadslovsforslag, vedtage det og saa tænke os Muligheden af, at det er uden nogen som

helst Sikkerhed for, at vi faa mere? Det er, forekommer det mig, en meget utilfredsstillende Situation, og det Udvalg, som jeg tænker mig bliver nedsat over denne Sag, maa, forekommer det mig, tage denne Situation under ganske alvorlig Overvejelse.

Det er saa blevet sagt af det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) og det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Reedtz-Thott), at der kunde være Spørgsmaal om ogsaa at forlænge det kirkelige Udvalg. Nu have vi hørt den højtærede Minister bestemt udtale derom, at der var ingen Anledning til det, det var ikke stemmende med Loven o. s. v. Vel, saa er der en anden Mulighed, som jeg vil fremdrage, og som jeg ogsaa vil henstille til det eventuelle Udvalgs Overvejelse. Der foreligger jo fra det kirkelige Udvalg Forslag om Dannelsen af et Kirkeraad ved Siden af Menighedsraadet, det foreligger fuldt udarbejdet og vedtaget i det kirkelige Udvalg af det altovervejende Flertal, repræsenterende alle kirkelige Retninger. Det forekommer mig, at vi kunde overveje, om vi ikke kunde føje den højtærede Minister med Hensyn til Menighedsraadslovens Forlængelse, og saa den højtærede Minister paa den anden Side kunde tage Hensyn til os ved at gaa ind paa, at vi ved Siden af Menighedsraadene faa et Kirkeraad. Det Forslag har jo foreligget i et Par Aar, den højtærede Minister maa altsaa forlængst være bekendt med det og forlængst have taget Stilling til, om han kan gaa ind paa det eller vil foreslaa Ændringer dertil. Det forekommer mig altsaa, at det ikke kan være saa vanskeligt for Udvalget eventuelt at paatage sig den Sag at udfylde Menighedsraadsloven med Tilføjelse af et Kirkeraad, og i Virkeligheden kunne alle Parter saa være tilfredse, saa have vi ikke blot gjort noget for Menigheden, som det ærede Medlem for 6te Kreds (Johansen) sagde, men ogsaa noget for Kirken, gjort noget, som Grundloven kræver skal gøres. Og saa mener jeg ogsaa, at det, som saa staar tilbage, nemlig Hensynet til Præsterne, lettere vil kunne gaa igennem, naar Kirken har faaet sit Organ, hvorigennem den kan udtale sig. Men i øvrig skal jeg ogsaa indrømme, at jeg er ganske enig med det ærede 1ste